

РЕШЕНИЕ

№ 12483

гр. София, 30.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **99** по описа за **2026** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба от Столична община, срещу решение № 3878/27.10.2025г. на Софийски районен съд, 111-ти състав, постановено по нахд.№ 10372/2025г.

В касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно, поради противоречието му с материалния закон. На първо място според касатора, вмененото нарушение не е извършено, тъй като адресатът на предписанието е поставен в невъзможност да го изпълни, поради краткия срок, който е определен. Отделно искането за удължаване не е уважено, което допълнително е усложнило изпълнението. По тези съображения се иска отмяна на решението на СРС и потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът – Регионална инспекция по околната среда и водите – С., чрез процесуалния си представител, оспорва касационната жалба като неоснователна и моли съда да се произнесе с решение, с което да остави в сила въззивното решение. Не претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за основателна, а оспореното решение – за неправилно.

Административен съд София-град, XVIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок по чл. 211, ал. 1 АПК, поради което е процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

С Наказателно постановление № 37/14.05.2025г., издадено от директора на РИОСВ-С., на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 7000лв., за извършено нарушение по чл.113, ал.2 от ЗУО.

С обжалваното решение районният съд е изменил наказателното постановление като е намалил размера на наложената санкция на 5000лв. За да постанови своя съдебен акта, въззивната инстанция е събрала необходимите гласни и писмени доказателства, приобщила ги е по реда на чл.283 от НПК, въз основа на които е приел, че в нарушението и неговия извършител са безспорно установени. Също така е счел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати нарушения от процедурно естество, с които да е нарушено правото на защита на наказаното лице.

Въззивната инстанция е изяснила фактическата обстановка по делото, която се споделя и от настоящата инстанция.

Решението на районния съд е валидно, допустимо, но неправилно.

В случая административнонаказателната отговорност на касатора е ангажирана на основание чл. 156, ал. 1 от ЗУТ, съгласно която разпоредба за неизпълнение на предписание по чл. 113, ал. 3 или чл. 120 от ЗУО на физическите лица се налага глоба в размер от 2000 лв. до 10 000 лв, а на юридическите лица имуществена санкция в размер от 5000 до 20 000 лв. Съгласно чл. 113, ал. 3 от ЗУО, въз основа на констатирани нарушения при извършена проверка директорът на РИОСВ или оправомощено от него длъжностно лице дава задължителни предписания с определен срок за тяхното отстраняване и/или съставя актове за установяване на административни нарушения. Следователно, за да бъде осъществен състава на чл. 156, ал. 1 вр. с чл. 113, ал. 3 от ЗУО е необходимо предписанието по своето съдържание да изисква поведение за отстраняване на констатирано нарушение.

В настоящия случай, от събраните по делото доказателства по делото се установява, че на 29.03.2025г. е извършена проверка от длъжностни лица на РИОСВ - С., в хода на която е констатирано, че на обекта е осигурено 24-часово видеоналюдение, чрез около 300бр. камери, за които не е осъществена връзка /отдалечен достъп/ между него и РИОСВ, съгласно чл.41а, ал.3 от ЗУО. Установено също, че въз основа на тези констатации, на касатора са дадените задължителни предписания – да се представят записи от осигуреното наблюдение за шест месеца /от м.10.2024г./ за което е определен срок до 02.04.2025г., които според наказващия орган не са изпълнени.

В същото време обаче се установява, че адресатът на предписанието е предприел действия по неговото изпълнение, които безспорно са надхвърлили определения, крайно недостатъчен срок според съда и то изцяло по обективни причини, които стоят извън волята на наказаното лице. Това е така, тъй като са изискани записи, които са значителни по своя обем и се отнасят за един дълъг период /6 месеца/. Именно в тази връзка е направено и искането за удължаване на срока с един месец, което обаче не е уважено, за което не са изложени никакви съображение от страна на наказващия орган. Наличието на горепосочените обективни обстоятелства за неизпълнение на предписанието в предоставения невъзможно кратък срок, както се спомена стои извън волята на касатора и го поставя в невъзможност да изпълни волята на органа, което не е съобразено както от ответника, така и от районния съд и съответно изключва вината му за вмененото административно нарушение, поради което следва да се приеме, че такова не е осъществено от субективна страна.

При това положение налага се изводът, че незаконосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора, което е основание за отмяна на процесното наказателно постановление. Като е достигнал до обратния извод, въззивният съд е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено.

Така мотивиран и на основание чл. 222, ал. 1 АПК, Административен съд София – град, XVIII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 3878/27.10.2025г. на Софийски районен съд, 111-ти състав, постановено по нахд.№ 10372/2025г. и вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 37/14.05.2025г., издадено от директора на РИОСВ-С., с което на Столична община е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 7000лв., за извършено нарушение по чл.113, ал.2 от ЗУО.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: